

επειδή τάχα αυτοί δεν είχαν καθόλου καλούς σκοπούς στο μυαλό τους με τη δυσπιστία τους να μη θέλουν να αποπλεύσουν μαζί (με το Νικόστρατο), πήραν από τα σπίτια (των εχθρών) και τα όπλα τους και θα σκότωναν μερικούς απ' αυτούς που κατά τύχη συνάντησαν, αν δεν τους εμποδίζε ο Νικόστρατος.

Επειδή έβλεπαν οι άλλοι αυτά που γίνονταν, κατέφυγαν ως ικέτες στο ναό της Ήρας και συγκεντρώθηκαν (εκεί) όχι λιγότεροι από τετρακόσιους. Οι δημοκρατικοί τότε, επειδή φοβήθηκαν μήπως επιχειρήσουν (οι ικέτες) κάποια πολιτική μεταβολή, τους σήκωσαν από εκεί, αφού τους έπεισαν, και τους μεταφέρουν στο νησί μπροστά από το ναό της Ήρας και εκεί τους έστελναν τα απαραίτητα τρόφιμα.

Κεφ. 76.

Ενώ λοιπόν η αναταραχή βρισκόταν σ' αυτό το σημείο, την τέταρτη ή πέμπτη μέρα μετά τη μεταφορά των ανδρών στο νησί φτάνουν τα πλοία των Πελοποννησίων από την Κυλλήνη πενήντα τρία (στον αριθμό), που ήταν αγκυροβολημένα (εκεί) ύστερα από το θαλάσσιο ταξίδι τους από την Ιωνία. Και αρχηγός τους ήταν ο Αλκίδας, που ήταν βέβαια και πρωτότερα, και ο Βρασιδίας ταξίδευε ως σύμβουλός του. Και αφού αγκυροβόλησαν στα Σύβοτα, λιμάνι της ηπειρωτικής χώρας, μόλις ξημέρωσε έπλεαν εναντίον της Κέρκυρας.

Κεφ. 77

Εκείνοι (οι δημοκρατικοί της Κέρκυρας) τότε από τη μεγάλη τους σύγχυση και επειδή φοβούνταν και όσα συνέβαιναν στην πόλη και τη ναυτική επίθεση, άρχισαν να ετοιμάζουν αμέσως εξήντα πλοία και όσα πλοία επανδρώνονταν κάθε φορά τα έστελναν κατά των εχθρών, αν και τους συμβούλευαν οι Αθηναίοι να τους αφήσουν αυτούς να εκπλεύσουν πρώτα, και αργότερα να ακολουθήσουν εκείνοι με όλα τα πλοία μαζί.

Και όταν τα πλοία τους ήταν διασκορπισμένα κοντά στους εχθρούς, δύο λιποτάκτησαν, ενώ σε άλλα οι επιβάτες (τα πληρώματα) συγκρούονταν μεταξύ τους, και δεν υπήρχε καμιά τάξη σ' αυτά που γίνονταν.

Οι Πελοποννήσιοι λοιπόν, όταν είδαν την αναταραχή, παρατάχτηκαν με είκοσι πλοία εναντίον των Κερκυραίων, ενώ με τα υπόλοιπα εναντίον των δώδεκα πλοίων των Αθηναίων, από τα οποία τα δύο ήταν η Σαλαμινία και η Πάραλος.

Κεφ. 78

Και οι Κερκυραίοι, επειδή εφορούσαν και άτακτα και με λίγα πλοία δεινοπαθούσαν από την πλευρά τους. Οι Αθηναίοι εξάλλου, επειδή φοβούνταν το μεγαλύτερο αριθμό (των εχθρικών πλοίων) και την περικύκλωση, δεν έκαναν επίθεση στα παρατεταγμένα εναντίον τους πλοία ούτε στο σύνολό τους ούτε στο μέσο τους, αλλ' αφού επιτέθηκαν σε μια πτέρυγα καταβυθίζουν ένα πλοίο. Και μετά απ' αυτά (οι Αθηναίοι), αφού οι εχθροί σχημάτισαν κυκλική παράταξη, έπλεαν γύρω γύρω από αυτούς και προσπαθούσαν να τους προκαλέσουν σύγχυση.

Καθώς όμως το αντιλήφθηκαν οι Πελοποννήσιοι που ήταν κοντά στους Κερκυραίους και επειδή φοβήθηκαν μήπως συμβεί αυτό που έγινε στη Ναύπακτο, σπεύδουν να βοηθήσουν, και αφού συγκεντρώθηκαν όλα μαζί τα πλοία έκαναν ταυτόχρονα την επίθεση εναντίον των Αθηναίων.

Τότε άρχισαν πια κι εκείνοι να υποχωρούν κωπηλατώντας προς τα πίσω και συγχρόνως επιδίωκαν να προλάβουν τα κερκυραϊκά πλοία να καταφύγουν (στο λιμάνι) στο μεγαλύτερο δυνατό αριθμό, καθώς αυτοί θα υποχωρούσαν αργά και οι εχθροί είχαν παραταχθεί εναντίον τους.

Η ναυμαχία λοιπόν, αφού εξελίχθηκε κατ' αυτό τον τρόπο, τελείωσε με τη δύση του ηλίου.

Κεφ. 79

Και οι Κερκυραίοι, επειδή φοβήθηκαν μήπως οι εχθροί, αφού πλεύσουν εναντίον της πόλης τους ως νικητές ή πάρουν πίσω από το νησί τους εκεί αιχμαλώτους ή